I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/836

ze dne 20. května 2021,

kterým se mění rozhodnutí č. 1313/2013/EU o mechanismu civilní ochrany Unie

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 196 a čl. 322 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([3]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mechanismus civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“), který je upraven rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ([5]), posiluje spolupráci mezi Unií a členskými státy a usnadňuje koordinaci v oblasti civilní ochrany v zájmu zlepšení odezvy Unie na přírodní a člověkem způsobené katastrofy.

(2) Ačkoli primární odpovědnost za předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám i za připravenost a odezvu na ně nesou i nadále členské státy, mechanismus Unie, zejména kapacity rescEU, podporuje solidaritu mezi členskými státy v souladu s čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. Mechanismus Unie tak činí tím, že posiluje společnou odezvu Unie na přírodní a člověkem způsobené katastrofy vytvářením rezervy kapacit, jež doplňují stávající kapacity členských států v případech, kdy kapacity na vnitrostátní úrovni nejsou dostatečné, čímž umožňuje účinnější připravenost a odezvu, a posiluje prevenci katastrof a připravenost na ně. Je třeba vyčlenit odpovídající finanční prostředky na zřízení, nasazení a provoz kapacit rescEU a také na to, aby bylo možné dále rozvíjet Evropský soubor civilní ochrany a pokrýt dodatečné náklady vyplývající z grantů na přizpůsobení a z provozu kapacit přidělených do Evropského souboru civilní ochrany.

([1]) Úř. věst. C 385, 13.11.2020, s. 1.
([2]) Úř. věst. C 10, 11.1.2021, s. 66.
([3]) Úř. věst. C 440, 18.12.2020, s. 150.
([4]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. dubna 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. května 2021.
([5]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924).

(3) Bezprecedentní zkušenost s pandemií COVID-19 ukázala, že je třeba, aby Unie a členské státy byly lépe připraveny na odezvu na mimořádné události velkého rozsahu, které mají dopad na několik členských států současně, a že je třeba posílit stávající právní rámec ochrany zdraví a civilní ochrany. Pandemie COVID-19 rovněž ukázala, jak ničivé mohou být důsledky katastrof pro lidské zdraví, životní prostředí, společnost a hospodářství. Během pandemie COVID-19 byla Unie na základě stávajících ustanovení rozhodnutí č. 1313/2013/EU schopna rychle přijmout prováděcí ustanovení k rozšíření kapacit rescEU tak, aby do nich bylo zařazeno vytváření zásob lékařských protiopatření včetně vakcín a terapeutik, jakož i zásob zdravotnického vybavení pro intenzivní péči, osobních ochranných prostředků a laboratorního vybavení, aby byla připravena a mohla poskytnout odezvu na vážné přeshraniční zdravotní hrozby. S cílem posílit účinnost, pokud jde o opatření v oblasti připravenosti a odezvy, by mohla dobu nasazení v budoucnu ještě více zkrátit nová ustanovení, která posílí stávající právní rámec mimo jiné tím, že Komisi umožní, aby za zvláštních podmínek pořizovala přímo nezbytné kapacity rescEU. Je rovněž důležité, aby operace v rámci kapacit rescEU byly dobře koordinovány s vnitrostátními orgány civilní ochrany.

(4) Členové Evropské rady ve svém společném prohlášení ze dne 26. března 2020 a Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 17. dubna 2020 o koordinovaných opatřeních EU v boji proti pandemii COVID-19 a jejím následkům ([6]) vyzvali Komisi, aby předložila návrhy na ambiciózнější a rozsáhlejší systém řízení krizí v Unii.

(5) Změna klimatu vede ke zvýšení četnosti, intenzity a složitosti přírodních katastrof v Unii i jinde ve světě, a proto je nutná i vysoká míra solidarity mezi zeměmi. Přírodní katastrofy, jako jsou lesní požáry, mohou vést ke ztrátám na lidských životech, možnostech obživy a biologické rozmanitosti, způsobují uvolňování vysokých množství emisí uhlíku a snižování schopnosti planety absorbovat uhlík, což změnu klimatu dále zhoršuje. Je proto zásadní, aby byla posílena prevence katastrof i připravenost a odezva na ně a aby mechanismus Unie zahrnoval dostatečné kapacity, a to i během přechodného období pro kapacity rescEU, aby bylo možné zasáhnout v případě, že dojde k lesním požárům a jiným přírodním katastrofám souvisejícím s klimatem.

(6) Unie je i nadále odhodlána prosazovat civilní ochranu zohledňující genderové hledisko, včetně řešení specifických zranitelností, a výměnu osvědčených postupů týkajících se genderových otázek, jež vyvstávají během katastrof i bezprostředně poté, a to včetně poskytování podpory obětem genderově motivovaného násilí.

(7) Na základě zásad solidarity a všeobecně dostupných kvalitních služeb zdravotní péče a rovněž ústřední úlohy Unie při urychlování pokroku v oblasti celosvětových výzev týkajících se zdraví by měl mechanismus Unie přispívat k tomu, aby rovněž v oblasti rychlé zdravotnické pomoci při mimořádných událostech došlo ke zlepšení kapacit pro prevenci, připravenost a odezvu.

(8) Členské státy se vyzývají, aby při plném respektování svých vnitrostátních struktur zajistily, aby zásahové složky v první linii byly dostatečně vybaveny a připraveny na odezvu na katastrofy.

(9) Za účelem posílení spolupráce v rámci odezvy na katastrofy by měl být administrativní postup co nejvíce racionalizován, aby bylo možné zasahovat rychle.

(10) Abychom byli v budoucnu lépe připraveni čelit katastrofám majícím dopad na více členských států, je třeba přijmout naléhavé opatření s cílem posílit mechanismus Unie. Posílení mechanismu Unie by mělo doplňovat politiky a fondy Unie, aniž by nahrazovalo začleňování odolnosti vůči katastrofám do těchto politik a fondů.

(11) Pro důkladné posouzení rizik, pro vytváření scénářů potenciálních rizik založených na důkazech a pro provádění účinných opatření k řízení rizik mají zásadní význam údaje o ztrátách vzniklých v důsledku katastrof. Členské státy by proto měly pokračovat v práci na zlepšování shromažďování údajů o ztrátách vzniklých v důsledku katastrof v souladu se závazky, které již přijaly v rámci mezinárodních dohod, jako je sendajský rámec pro snižování rizika katastrof na období 2015–2030, Pařížská dohoda přijatá na základě Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ([7]) a Agenda Organizace spojených národů pro udržitelný rozvoj 2030.

([6]) Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

([7]) Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

(12) Pro zlepšení odolnosti a plánování v oblasti prevence katastrof a připravenosti a odezvy na ně, by Unie měla i nadále prosazovat investice do prevence katastrof napříč hranicemi a odvětvími a komplexní přístupy k řízení rizik, které podporují prevenci a připravenost, přičemž by měla zohlednit přístup zohledňující širokou škálu rizik, přístup založený na ekosystémech a pravděpodobné dopady změny klimatu, a to v úzké spolupráci s příslušnými vědeckými obcemi a s klíčovými hospodářskými subjekty, regionálními a místními orgány a nevládními organizacemi působícími v této oblasti, aniž by byly dotčeny zavedené mechanismy Unie v oblasti koordinace a pravomoci členských států. Proto by Komise měla spolupracovat s členskými státy na stanovení a vypracování cílů Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám v oblasti civilní ochrany, které by představovaly nezávazný společný základ pro podporu opatření v oblasti prevence a připravenosti v případě katastrof s velkým dopadem, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí (například dopady na několik zemí bez ohledu na to, zda spolu sdílejí hranice, či nikoli). Cíle Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám by měly zohledňovat bezprostřední sociální důsledky katastrof a potřebu zajištění toho, aby základní funkce společnosti zůstaly zachovány.

(13) Zásadní význam pro odhalení nedostatků v prevenci a připravenosti a pro posílení odolnosti, a to i využitím prostředků Unie, má pravidelné posuzování rizik a analýzy krizových scénářů na vnitrostátní a případně na nadnárodní úrovni. Tato posouzení rizik a analýzy krizových scénářů by se měly zaměřovat na rizika, která jsou specifická pro daný region, a ve vhodných případech by měly zahrnovat i přeshraniční spolupráci.

(14) Při vypracovávání cílů Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám na podporu opatření v oblasti prevence a připravenosti je třeba věnovat zvláštní pozornost vlivům katastrof na zranitelné skupiny obyvatel.

(15) Významnou úlohu při prevenci a zvládání katastrof hrají regionální a místní orgány a v zájmu minimalizace překrývání činností a podpory interoperability jsou ve vhodných případech jejich kapacity součástí činností prováděných na základě rozhodnutí č. 1313/2013/EU. Je proto rovněž zapotřebí, aby na místní a regionální přeshraniční úrovni probíhala soustavná spolupráce s cílem vytvořit společné systémy varování pro rychlý zásah ještě před aktivací mechanismu Unie. Obdobně a s ohledem na vnitrostátní struktury je důležité uznat potřebu poskytovat místním komunitám pomoc v oblasti technického vzdělávání, aby se zvýšily jejich kapacity v oblasti první pomoci, pokud by bylo zapotřebí. Je také důležité, aby byla o opatřeních přijímaných v rámci bezprostřední odezvy informována veřejnost.

(16) Mechanismus Unie by měl i nadále využívat synergického působení s rámcem Unie pro posílení odolnosti kritických subjektů.

(17) Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko“) jako operační středisko na úrovni Unie, jež je v provozu 24 hodin denně, sedm dní v týdnu a má kapacitu v reálném čase monitorovat a podporovat operace při různých typech mimořádných událostí v rámci Unie i mimo ni, je potřeba dále posílit. To by mělo zahrnovat posílení koordinace střediska s vnitrostátními orgány civilní ochrany členských států, jakož i s dalšími příslušnými subjekty Unie. Při činnosti střediska jsou využívány vědecké odborné znalosti včetně těch, kterými disponuje Společné výzkumné středisko Evropské komise.

(18) Mechanismus Unie by měl využívat vesmírných infrastruktur Unie, jako je například Evropský program monitorování Země (Copernicus), Galileo, systém sledování situace ve vesmíru a GOVSATCOM, které poskytují důležité nástroje na úrovni Unie umožňující odezvu na vnitřní a vnější mimořádné události. Služby krizového řízení Copernicus poskytují středisku podporu v jednotlivých fázích mimořádných událostí, od včasného varování a prevence katastrof po odezvy na ně až po obnovu. Úkolem GOVSATCOM je poskytovat bezpečnou možnost družicové komunikace konkrétně přizpůsobenou potřebám uživatelů z řad vládních institucí při krizovém řízení. Galileo je první globální infrastruktura družicové navigace a určování polohy, která je navržena speciálně pro civilní účely v Evropě i ve světě a již lze využívat i v jiných oblastech, jako je například krizové řízení, včetně činností v oblasti včasného varování. Příslušné služby systému Galileo zahrnují tísňovou službu, která prostřednictvím vydávání signálů vysílá varování týkající se přírodních nebo člověkem způsobených katastrof v konkrétních oblastech. S ohledem na její potenciál zachraňovat životy a usnadňovat koordinaci mimořádných opatření by členské státy měly být vybízeny k tomu, aby systém Galileo využívaly. Pokud se k tomu rozhodnou, měly by členské státy za účelem ověření platnosti systému určit vnitrostátní orgány oprávněné k využívání systému Galileo a oznámit tyto orgány Komisi.

(19) Během pandemie COVID-19 bylo zjištěno, že hlavní překážkou, která členským státům brání v poskytování nebo přijímání pomoci, jsou nedostatečné dopravní a logistické zdroje. Proto je třeba, aby byly dopravní a logistické zdroje vymezeny jako kapacity rescEU. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení rozhodnutí č. 1313/2013/EU by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které jí umožní vymezit dopravní a logistické zdroje jako kapacity rescEU a pronajímat, pronajímat formou leasingu nebo jinak smluvně zajišťovat tyto kapacity, pokud je to nezbytné k řešení nedostatků v oblasti dopravy a logistiky. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([8]). K dosažení operativní schopnosti rychlé odezvy na katastrofu velkého rozsahu, která má nebo může mít přeshraniční dopady na více zemí, nebo na událost s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, by měla mít Unie rovněž v řádně odůvodněných naléhavých případech a po konzultaci s členskými státy možnost, aby prostřednictvím okamžitě použitelných prováděcích aktů přijatých postupem pro naléhavé případy pořizovala, pronajímala, pronajímala formou leasingu, nebo jinak smluvně zajišťovala materiální prostředky a nezbytné podpůrné služby, které jsou vymezené jako kapacity rescEU, jestliže tyto prostředky a služby nemohou okamžitě poskytnout členské státy. To by Unii umožnilo bezodkladně reagovat na mimořádné události, které by mohly mít velký dopad na lidské životy, zdraví, životní prostředí, majetek a kulturní dědictví a které by zasáhly několik členských států současně. Tyto materiální prostředky nezahrnují moduly, týmy a kategorie odborníků a jejich cílem je poskytovat pomoc členským státům, jež jsou ochromeny katastrofou.

(20) Aby se co nejlépe využily dosavadní zkušenosti se spolehlivými logistickými sítěmi spravovanými mezinárodními organizacemi na území Unie, jako jsou humanitární pohotovostní sklady OSN, měla by Komise brát tyto sítě v potaz, když kapacity rescEU pořizuje, pronajímá, pronajímá formou leasingu, nebo je jinak smluvně zajišťuje. Příslušné agentury Unie by měly být v záležitostech, které souvisejí s mechanismem Unie, jež spadá do jejich působnosti, řádně zapojeny a konzultovány. Je obzvláště důležité, aby Evropská agentura pro léčivé přípravky a Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nakažlivých chorob byly ve vhodných případech konzultovány, pokud jde o vymezení, řízení a rozložení kapacit vyhrazených pro rychlou zdravotnickou pomoc při mimořádných událostech.

(21) Mělo by být možné využívat pro vnitrostátní účely kapacity rescEU pořízené, pronajaté, pronajaté formou leasingu nebo jinak smluvně zajištěné členskými státy, avšak jen tehdy, pokud nejsou využívány nebo nejsou zapotřebí pro účely operací odezvy v rámci mechanismu Unie.

(22) Unie má zájem na tom, aby mohla poskytnout odezvu na mimořádné události ve třetích zemích, je-li to nezbytné. Ačkoli primárním důvodem pro vytvoření kapacit rescEU bylo jejich využití jako záchranné sítě v rámci Unie, v řádně odůvodněných případech a s přihlédnutím k humanitárním zásadám by mělo být možné nasadit je i mimo Unii. Rozhodnutí o nasazení by mělo být přijímáno v souladu se stávajícími ustanoveními týkajícími se rozhodování o nasazení kapacit rescEU.

(23) Mechanismus Unie by měl zajišťovat odpovídající zeměpisné rozdělení rezerv, a to i pokud jde o základní lékařská protiopatření a osobní ochranné prostředky a především protiopatření a prostředky sloužící k odezvě na katastrofy s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, a to při zajištění synergie a doplňkovosti s programem „EU pro zdraví“ zavedeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/522 ([9]), nástrojem pro mimořádnou podporu zřízeným nařízením Rady (EU) 2016/369 ([10]), Nástrojem pro oživení a odolnost zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ([11]) a s dalšími politikami, programy a fondy Unie, přičemž by měl v případě potřeby doplňovat na úrovni Unie vytváření zásob jednotlivými členskými státy.

(24) Pandemie COVID-19 ukázala, že klíčový význam má soustavné spojování a sdílení relevantních znalostí ve všech fázích cyklu zvládání rizik katastrof. Toto zjištění a zkušenosti, které byly doposud získány při budování sítě znalostí Unie v oblasti civilní ochrany, naznačují, že je třeba, aby byla úloha této sítě jakožto zpracovávajícího útvaru v rámci mechanismu Unie dále upřesněna.

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/522 ze dne 24. března 2021, kterým se zavádí program činnosti Unie v oblasti zdraví (program EU pro zdraví) („EU4Health“) na období 2021–2027 a zrušuje nařízení (EU) č. 282/2014 (Úř. věst. L 107, 26.3.2021, s. 1).

([10]) Nařízení Rady (EU) 2016/369 ze dne 15. března 2016 o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie (Úř. věst. L 70, 16.3.2016, s. 1).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17).

(25) Získání nezbytných dopravních a logistických zdrojů je podmínkou toho, aby Unie poskytla odezvu na jakoukoli mimořádnou situaci na svém území i mimo něj. Je nezbytné zajistit včasnou přepravu a poskytování podpory a pomoci v rámci Unie, ale i mimo ni, a také směrem do Unie. Zasažené země by proto měly mít možnost požádat o pomoc, která by spočívala pouze v dopravních a logistických zdrojích.

(26) Rozhodnutí č. 1313/2013/EU stanoví finanční krytí mechanismu Unie, které představuje hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ([12]), určenou k pokrytí výdajů programu do konce rozpočtového období 2014–2020. Toto finanční krytí by mělo být aktualizováno ke dni 1. ledna 2021, což je den použitelnosti nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093 ([13]), aby obsahovalo nové částky stanovené v uvedeném nařízení.

(27) V souladu s nařízením Rady (EU) 2020/2094 ([14]), kterým se zřizuje Nástroj Evropské unie na podporu oživení, a v mezích zdrojů přidělených v jeho rámci by měla být prováděna opatření na podporu oživení a odolnosti v rámci mechanismu Unie s cílem řešit bezprecedentní dopad krize způsobené pandemií COVID-19. Tato opatření by měla zahrnovat zejména opatření ke zvýšení úrovně připravenosti Unie a umožnění rychlé a účinné odezvy Unie v případě závažných mimořádných událostí, včetně takových opatření, jako je vytváření zásob základního vybavení a zdravotnického vybavení a pořizování nezbytné infrastruktury pro rychlou odezvu. Tyto dodatečné zdroje by měly být použity způsobem, který zajistí dodržování lhůt stanovených v nařízení (EU) 2020/2094.

(28) S ohledem na význam boje proti změně klimatu v souladu se závazky Unie provádět Pařížskou dohodu a cíle Organizace spojených národů pro udržitelný rozvoj by opatření podle rozhodnutí č.1313/2013/EU měla přispívat k dosahování obecného cíle, kterým je vynakládat alespoň 30 % celkového rozpočtu Unie a výdajů Nástroje Evropské unie na podporu oživení na podporu cílů v oblasti klimatu a k naplnění ambice, aby se na výdaje v oblasti biologické rozmanitosti věnovalo 7,5 % rozpočtu v roce 2024 a 10 % rozpočtu v letech 2026 a 2027, přičemž je třeba zohledňovat, jak se cíle v oblasti klimatu a cíle v oblasti biologické rozmanitosti překrývají.

(29) Vzhledem k tomu, že nasazení kapacit rescEU za účelem operací odezvy v rámci mechanismu Unie poskytuje významnou přidanou hodnotu Unie zajištěním účinné a rychlé odezvy pro obyvatelstvo při mimořádných událostech, měly by být stanoveny další povinnosti v oblasti zviditelnění, aby byli občané Unie a sdělovací prostředky informováni a aby se tak zvýraznila úloha Unie. Vnitrostátní orgány by měly obdržet komunikační pokyny Komise pro konkrétní zásahy, aby se zajistilo, že je úloha Unie řádně propagována.

(30) Při zohlednění aktuálních operačních zkušeností a s cílem dále posílit mechanismus Unie, zejména pak zjednodušit proces rychlého provedení kapacit rescEU, by měly být náklady na budování všech kapacit rescEU v plném rozsahu financovány z rozpočtu Unie.

(31) S cílem podpořit členské státy při poskytování pomoci rovněž mimo Unii je třeba dále posílit Evropský soubor civilní ochrany spolufinancováním provozních nákladů vyčleněných kapacit na stejné úrovni bez ohledu na to, zda jsou nasazeny uvnitř Unie, nebo mimo ni.

(32) S cílem zajistit flexibilitu při podpoře členských států v oblasti dopravních a logistických zdrojů, zejména v souvislosti s katastrofami velkého rozsahu, je třeba umožnit, aby byly přeprava nákladu v rámci Unie nebo ze třetích zemí do Unie a logistické prostředky a služby nasazené v rámci kapacit rescEU financovány v plném rozsahu z rozpočtu Unie.

([12]) Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

([13]) Nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027 (Úř. věst. L 433I, 22.12.2020, s. 11).

([14]) Nařízení Rady (EU) 2020/2094 ze dne 14. prosince 2020, kterým se zřizuje Nástroj Evropské unie na podporu oživení, jehož účelem je podpořit oživení po krizi COVID-19 (Úř. věst. L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

(33) Mechanismus Unie by měl poskytovat rovněž dopravní pomoc potřebnou v případě ekologických katastrof uplatněním zásady „znečišťovatel platí“, a to v rámci pravomocí příslušných vnitrostátních orgánů a v souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ([15]).

(34) V zájmu zvýšení flexibility a dosažení optimálního plnění rozpočtu by toto nařízení mělo stanovit nepřímé řízení jako metodu plnění rozpočtu, která se má použít, je-li to odůvodněno povahou a obsahem dotčeného opatření.

(35) V souladu s čl. 193 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]) (dále jen „finanční nařízení“) lze grant udělit na již zahájenou akci v případě, že žadatel může prokázat, že akce musela být zahájena ještě před podpisem grantové dohody. Náklady vzniklé před podáním žádosti o grant jsou však způsobilé pouze v řádně odůvodněných mimořádných případech. S cílem zabránit jakémukoli přerušení poskytování podpory Unie, které by mohlo poškodit zájmy Unie, by mělo být možné v rozhodnutí o financování stanovit, po omezenou dobu na začátku víceletého finančního rámce na období 2021–2027 a pouze v řádně odůvodněných případech, že od 1. ledna 2021 jsou za způsobilé považovány i náklady vzniklé v souvislosti s akcemi podporovanými podle rozhodnutí č. 1313/2013/EU, které již byly zahájeny, pokud vznikly před podáním žádosti o grant

(36) K podpoře předvídatelnosti a dlouhodobé účinnosti při provádění rozhodnutí č. 1313/2013/EU by Komise měla přijímat roční nebo víceleté pracovní programy s uvedením plánovaných přídělů finančních prostředků. To by mělo Unii pomoci získat při plnění rozpočtu větší flexibilitu a tím posílit opatření v oblasti prevence a připravenosti. Kromě toho by předpokládané budoucí příděly měly být každoročně předmětem prezentace a diskuse ve výboru, jenž je nápomocen Komisi v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(37) Komise podává zprávy o plnění rozpočtu mechanismu Unie v souladu s finančním nařízením.

(38) Na rozhodnutí č. 1313/2013/EU se použijí horizontální finanční pravidla přijatá Evropským parlamentem a Radou na základě článku 322 Smlouvy o fungování EU. Tato pravidla jsou stanovena ve finančním nařízení a upravují zejména postupy týkající se sestavování a plnění rozpočtu prostřednictvím grantů, zadávání veřejných zakázek, cen, nepřímého plnění, jakož i kontroly odpovědnosti účastníků finančních operací. Pravidla přijatá na základě článku 322 Smlouvy o fungování EU rovněž zahrnují obecný režim podmíněnosti na ochranu rozpočtu Unie.

(39) Opatření v oblasti prevence a připravenosti jsou sice zásadní pro zvýšení odolnosti Unie při zvládání přírodních a člověkem způsobených katastrof, avšak výskyt katastrof, jejich četnost a rozsah jsou ze své povahy nepředvídatelné. Jak se v současné krizi způsobené onemocněním COVID-19 ukázalo, výše finančních zdrojů nezbytná k zajištění odpovídající odezvy se může rok od roku významně lišit a tyto zdroje by měly být k dispozici okamžitě. Sladění rozpočtové zásady předvídatelnosti s nutností rychle reagovat na nové potřeby tedy znamená přizpůsobit finanční provádění pracovních programů. Je proto vhodné povolit vedle přenosu prostředků schválených podle ustanovení čl. 12 odst. 4 finančního nařízení i přenos nevyužitých prostředků, jenž se omezí na následující rok, přičemž přenesené prostředky se využijí výhradně na opatření v oblasti odezvy.

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

([16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

(40) V souladu s finančním nařízením, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([17]) a nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([18]), (Euratom, ES) č. 2185/96 ([19]) a (EU) 2017/1939 ([20]) mají být finanční zájmy Unie chráněny prostřednictvím přiměřených opatření, včetně opatření týkajících se prevence, odhalování, nápravy a vyšetřování nesrovnalostí včetně podvodů, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených či nesprávně použitých finančních prostředků a případného ukládání správních sankcí. Zejména má Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) v souladu s nařízeními (Euratom, ES) č. 2185/96 a (EU, Euratom) č. 883/2013 pravomoc provádět správní vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie. V souladu s nařízením (EU) 2017/1939 má Úřad evropského veřejného žalobce pravomoc vyšetřovat a stíhat trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ([21]). V souladu s finančním nařízením musí všechny osoby nebo subjekty, kterým jsou poskytovány finanční prostředky Unie, plně spolupracovat na ochraně finančních zájmů Unie, udělit Komisi, OLAFu, Účetnímu dvoru a v případě členských států účastnících se posílené spolupráce podle nařízení (EU) 2017/1939 i Úřadu evropského veřejného žalobce nezbytná práva a potřebný přístup a zajistit, aby rovnocenná práva udělily i třetí osoby podílející se na vynakládání finančních prostředků Unie. Z tohoto důvodu by dohody se třetími zeměmi a územími i mezinárodními organizacemi a jakékoli smlouvy nebo dohody vyplývající z provádění rozhodnutí č. 1313/2013/EU měly obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr, Úřad evropského veřejného žalobce a OLAF k provádění těchto auditů, kontrol a inspekcí na místě v souladu s jejich příslušnými pravomocemi a zajišťují, aby třetí osoby podílející se na vynakládání finančních prostředků Unie udělily rovnocenná práva.

(41) Třetí země, které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), se mohou účastnit programů Unie v rámci spolupráce zavedené podle Dohody o Evropském hospodářském prostoru ([22]), která stanoví provádění programů na základě rozhodnutí přijatého podle uvedené dohody. Třetí země se mohou účastnit rovněž na základě jiných právních nástrojů. Do rozhodnutí č.1313/2013/EU by mělo být vloženo zvláštní ustanovení požadující po třetích zemích, aby udělily nezbytná práva a potřebný přístup příslušné schvalující osobě, OLAFu a Účetnímu dvoru, aby mohly komplexně vykonávat své pravomoci.

(42) S cílem zajistit funkční kapacity rescEU a účinnou odezvu mechanismu Unie na potřeby jejích občanů byly během pandemie COVID-19 uvolněny dodatečné finanční prostředky na financování opatření v rámci mechanismu Unie. Je důležité poskytnout Unii nezbytnou flexibilitu, aby mohla účinně reagovat na nepředvídatelnost katastrof, a zároveň zachovat určitou předvídatelnost při plnění cílů stanovených v rozhodnutí č. 1313/2013/EU. Při plnění těchto cílů je důležité dosáhnout nezbytné rovnováhy. Za účelem aktualizace procentních podílů uvedených v příloze I v souladu s prioritami mechanismu Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([23]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(43) Rozhodnutí č. 1313/2013/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([18]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

([19]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

([20]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

([22]) Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

([23]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(44) Za účelem zajištění nepřetržitého poskytování podpory v relevantní oblasti politiky a umožnění provádění od začátku víceletého finančního rámce na období 2021–2027 by mělo toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve a mělo by se použít se zpětnou působností od 1. ledna 2021,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rozhodnutí č. 1313/2013/EU se mění takto:

1) V článku 1 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Ochrana, která má být zajišťována v rámci mechanismu Unie, se týká především ochrany obyvatelstva, ale také životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví, před všemi druhy přírodních a člověkem způsobených katastrof, včetně důsledků aktů terorismu, technologických, radiologických nebo ekologických katastrof, znečištění moří, hydrogeologické nestability a mimořádných akutních zdravotních událostí, ke kterým došlo uvnitř nebo vně Unie. V případě důsledků aktů terorismu nebo radiologických katastrof může mechanismus Unie zahrnovat pouze opatření v oblasti připravenosti a odezvy.

3. Mechanismus Unie podporuje solidaritu mezi členskými státy prostřednictvím praktické spolupráce a koordinace, aniž je dotčena primární odpovědnost členských států za ochranu obyvatelstva, životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví na jejich území před katastrofami a za vybavení jejich systémů pro zvládání katastrof dostatečnými schopnostmi, aby tyto systémy mohly odpovídajícím způsobem a konzistentně předcházet katastrofám takové povahy a rozsahu, které lze důvodně předpokládat a na něž je možné se připravit, a tyto katastrofy zvládat.“

2) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) usnadnění rychlé a účinné odezvy v případě katastrof nebo jejich hrozby, mimo jiné přijetím opatření ke zmírnění bezprostředních následků těchto katastrof, a podněcování členských států k tomu, aby usilovaly o odstranění byrokratických překážek;“;

b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pokrok ve zvyšování úrovně připravenosti na katastrofy měřený velikostí kapacit pro odezvu obsažených v Evropském souboru civilní ochrany v souvislosti s cíli kapacity uvedenými v článku 11, počtem modulů registrovaných ve společném komunikačním a informačním systému pro mimořádné události (dále jen „společný komunikační systém“) a počtem kapacit rescEU zřízených za účelem poskytování pomoci v kritických situacích;“.

3) V článku 4 se vkládá nový bod, který zní:

„4a) „cíli Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám“ nezávazné cíle v oblasti civilní ochrany na podporu opatření v oblasti prevence a připravenosti pro účely zlepšení kapacity Unie a jejích členských států odolávat dopadům katastrof, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí;“

4) V článku 5 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) stanoví a pravidelně aktualizuje meziodvětvový přehled a mapu týkající se rizik přírodních a člověkem způsobených katastrof, kterým může být Unie vystavena, včetně rizik katastrof, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí, a to s použitím soudržného přístupu napříč různými politickými oblastmi, které mohou souviset s předcházením katastrofám nebo jej ovlivňovat, a při řádném zohlednění pravděpodobných dopadů změny klimatu;“;

b) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) ve lhůtách stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. d) podává Evropskému parlamentu a Radě pravidelné zprávy o pokroku, jehož bylo dosaženo při provádění článku 6;“.

5) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) dále rozvíjejí a zdokonalují plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni, včetně přeshraniční spolupráce, a přitom zohledňují cíle Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám uvedené v odstavci 5, pokud byly stanoveny, a rizika související s katastrofami, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí;";

ii) písmena d) až f) se nahrazují tímto:

„d) zpřístupní Komisi souhrn relevantních prvků posouzení podle písmen a) a b), přičemž se zaměří na klíčová rizika. V případě klíčových rizik s přeshraničním dopadem, rizik souvisejících s katastrofami, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí, a případně i rizik s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, členské státy uvedou prioritní opatření v oblasti prevence a připravenosti. Tento souhrn Komisi poskytnou do 31. prosince 2020 a poté každé tři roky, jakož i v případě jakýchkoli významných změn;

e) dobrovolně se účastní vzájemných hodnocení týkajících se posouzení schopnosti zvládání rizik;

f) v souladu s mezinárodními závazky zlepšují shromažďování údajů o ztrátách vzniklých v důsledku katastrof na celostátní nebo příslušné nižší úrovni s cílem zajistit vytváření scénářů založených na důkazech, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, a zjišťování nedostatků v kapacitách pro odezvu na katastrofy.";

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Komise ve spolupráci s členskými státy stanoví a vypracuje cíle Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám týkající se civilní ochrany a vydá doporučení, aby byly stanoveny jako nezávazný společný základ na podporu opatření v oblasti prevence a připravenosti v případě katastrof, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí. Tyto cíle jsou založeny na současných a výhledových scénářích, které zahrnují dopady změny klimatu na riziko katastrof, údaje o minulých událostech a meziodvětvovou analýzu dopadů se zvláštním důrazem na zranitelné skupiny obyvatel. Při vypracovávání cílů Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám zohlední Komise opakující se katastrofy, které postihují členské státy, a navrhne členským státům přijmout zvláštní opatření k posílení odolnosti vůči těmto katastrofám, včetně opatření, která budou prováděna s využitím finančních prostředků Unie."

6) Články 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 7

Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události

1. Zřizuje se středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko"). Středisko zajišťuje provozní kapacitu 24 hodin denně sedm dní v týdnu a slouží členským státům a Komisi při sledování cílů mechanismu Unie.

Středisko zejména koordinuje, monitoruje a podporuje odezvu na mimořádné události na úrovni Unie v reálném čase. Středisko úzce spolupracuje s vnitrostátními orgány civilní ochrany a příslušnými subjekty Unie za účelem podpory meziodvětvového přístupu k zvládání katastrof.

2. Středisko má přístup k provozním, analytickým a monitorovacím kapacitám, jakož i ke kapacitám v oblasti řízení informací a komunikace s cílem řešit širokou škálu mimořádných událostí v Unii i mimo ni.

Článek 8

Obecná opatření Komise v oblasti připravenosti

1. Komise provádí tato opatření v oblasti připravenosti:

a) spravuje středisko;

b) spravuje společný komunikační systém, který umožňuje komunikaci a sdílení informací mezi střediskem a kontaktními místy členských států

c) spolupracuje s členskými státy:

i) na rozvoji nadnárodních systémů detekce a včasného varování v zájmu Unie s cílem zmírnit bezprostřední dopad katastrof;

ii) na lepší integraci stávajících nadnárodních systémů detekce a včasného varování na základě přístupu zohledňujícího širokou škálu rizik s cílem minimalizovat čas potřebný k odezvě na katastrofy,

iii) na udržování a dalším rozvoji situačního povědomí a schopnosti analýzy,

iv) na monitorování katastrof, a v relevantních případech dopadů změny klimatu, a na poskytování poradenství založeného na těchto vědeckých poznatcích,

v) na převádění vědeckých informací na informace provozní,

vi) na vytváření, udržování a rozvíjení evropských vědeckých partnerství zaměřených na přírodní a člověkem způsobená nebezpečí, která by měla podporovat propojení mezi vnitrostátními systémy včasného varování a upozornění a napojení těchto systémů na středisko a na společný komunikační a informační systém,

vii) na podpoře úsilí členských států a pověřených mezinárodních organizací pomocí vědeckých znalostí, inovativních technologií a odborných znalostí členských států a těchto organizací při dalším rozvoji systémů včasného varování, mimo jiné prostřednictvím sítě znalostí Unie v oblasti civilní ochrany uvedené v článku 13;

d) vytvoří a řídí schopnost mobilizace a vyslání odborných týmů odpovědných za:

i) posouzení potřeb, které by mohly být v členském státě nebo ve třetí zemi žádajících o pomoc uspokojeny prostřednictvím mechanismu Unie,

ii) případné usnadnění koordinace pomoci na místě v rámci odezvy na katastrofy a udržování kontaktů s příslušnými orgány členského státu nebo třetí země žádajících o pomoc, a

iii) poradenskou podporu členského státu nebo třetí země žádajících o pomoc ohledně opatření v oblasti prevence, připravenosti a odezvy;

e) vytvoří a udržuje schopnost poskytovat logistickou podporu odborným týmům uvedeným v písmenu d);

f) vytvoří a udržuje síť vyškolených odborníků z členských států, kteří mohou být v krátkém časovém horizontu k dispozici pro pomoc středisku při sledování, informování a usnadňování koordinace;

g) usnadňuje koordinaci mezi členskými státy, pokud jde o předběžné rozmístění kapacit pro odezvu na katastrofy v rámci Unie;

h) podporuje úsilí o zlepšování interoperability modulů a jiných kapacit pro odezvu, přičemž zohledňuje osvědčené postupy na úrovni členských států i na mezinárodní úrovni;

i) v rámci své pravomoci přijímá nezbytná opatření s cílem usnadnit podporu hostitelského státu, mimo jiné spolu s členskými státy a na základě operačních zkušeností vypracovává a aktualizuje pokyny pro podporu hostitelského státu;

j) podporuje vytváření dobrovolných programů vzájemného hodnocení strategií připravenosti členských států založených na předem stanovených kritériích, které umožní, aby byla formulována doporučení pro zvýšení míry připravenosti Unie;

k) v úzké konzultaci s členskými státy přijímá další nezbytná podpůrná a doplňková opatření v oblasti připravenosti zaměřená na splnění cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. b); a

l) podporuje členské státy, na jejichž území došlo ke katastrofě, na jejich žádost tím, že jim umožní využít evropská vědecká partnerství pro účely cílených odborných analýz. Se souhlasem zasažených členských států lze tyto výsledné analýzy sdílet prostřednictvím společného komunikačního a informačního systému pro mimořádné události.

2. Na žádost členského státu, třetí země nebo OSN či jejích agentur může Komise nasadit na místě odborný tým, aby poskytoval poradenství týkající se opatření v oblasti připravenosti.“

7) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„10. Pokud zásahové služby poskytuje Galileo, Copernicus, GOVSATCOM nebo jiné složky kosmického programu zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 (*), může se každý členský stát rozhodnout, zda je bude využívat.

Pokud se členský stát rozhodne využívat zásahové služby poskytované v rámci složky Galileo, které jsou uvedeny v prvním pododstavci, měl by určit vnitrostátní orgány oprávněné k využívání těchto zásahových služeb a informovat o tom Komisi.

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí kosmický program Unie a zřizuje Agentura Evropské unie pro kosmický program a zrušují nařízení (EU) č. 912/2010, (EU) č. 1285/2013 a (EU) č. 377/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 69).“

8) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Vytváření scénářů a plánování zvládání katastrof

1. Komise a členské státy spolupracují s cílem zlepšit meziodvětvové plánování zvládání rizik přírodních i člověkem způsobených katastrof na úrovni Unie, které mají nebo mohou mít přeshraniční dopady na více zemí, včetně nepříznivých dopadů na změnu klimatu. Toto plánování zahrnuje vytváření scénářů prevence katastrof, připravenosti a odezvy na ně na úrovni Unie s přihlédnutím k činnostem týkajícím se cílů Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám uvedeným v čl. 6 odst. 5 a činnosti sítě znalostí Unie v oblasti civilní ochrany uvedené v článku 13, a to na základě:

i) posouzení rizik podle čl. 6 odst. 1 písm. a);

ii) přehledu rizik podle čl. 5 odst. 1 písm. c);

iii) posouzení schopnosti zvládání rizik členských států podle čl. 6 odst. 1 písm. b);

iv) dostupných údajů o ztrátách vzniklých v důsledku katastrof podle čl. 6 odst. 1 písm. f);

v) dobrovolné výměny stávajících informací o plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo příslušné nižší úrovni;

vi) mapování prostředků; a

vii) vypracovávání plánů pro nasazení kapacit pro odezvu.

2. Při plánování operací odezvy na humanitární krizi mimo Unii Komise a členské státy určí a podpoří synergie mezi financováním pomoci v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci ze strany Unie a členských států.“

9) V článku 11 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise na základě zjištěných rizik, celkových kapacit a nedostatků a stávajících vytvořených scénářů podle čl. 10 odst. 1 stanoví prostřednictvím prováděcích aktů druhy a počet klíčových kapacit pro odezvu potřebných pro Evropský soubor civilní ochrany (dále jen „cíle kapacity“). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

Komise ve spolupráci s členskými státy sleduje pokrok při plnění cílů kapacity stanovených v prováděcích aktech uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce a zjišťuje potenciálně významné nedostatky v kapacitě pro odezvu v rámci Evropského souboru civilní ochrany. Jsou-li takové nedostatky zjištěny, Komise posoudí, zda jsou nezbytné kapacity členským státům k dispozici mimo rámec Evropského souboru civilní ochrany. Komise vybízí členské státy k řešení významných nedostatků v kapacitách pro odezvu v rámci Evropského souboru civilní ochrany. V tomto ohledu může členské státy podporovat v souladu s článkem 20 a s čl. 21 odst. 1 písm. i) a odst. 2.“

10) V článku 12 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Komise vymezí prostřednictvím prováděcích aktů kapacity, z nichž se mají kapacity rescEU skládat, mimo jiné na základě stávajících vytvořených scénářů podle čl. 10 odst. 1, přičemž zohlední zjištěná i nově vznikající rizika, celkové kapacity a nedostatky na úrovni Unie, zejména pokud jde o letecké hašení lesních požárů, chemické, biologické, radiologické a jaderné incidenty, rychlou zdravotnickou pomoc při mimořádných událostech a dopravu a logistiku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2. Komise pravidelně aktualizuje informace o druhu a počtu kapacit rescEU a přímo je poskytuje Evropskému parlamentu a Radě.

3. Kapacity rescEU pořizují, pronajímají, pronajímají formou leasingu, nebo jinak smluvně zajišťují členské státy.

3a. Kapacity rescEU, jak jsou vymezené prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2, mohou být pronajímány, pronajímány formou leasingu, nebo jinak smluvně zajišťovány Komisí, pokud je to nezbytné k řešení nedostatků v oblasti dopravy a logistiky.

3b. V řádně odůvodněných naléhavých případech může Komise pořizovat, pronajímat, pronajímat formou leasingu, nebo jinak smluvně zajišťovat kapacity vymezené prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s postupem pro naléhavé případy podle čl. 33 odst. 3. Tyto prováděcí akty:

i) určí potřebný druh a množství materiálních prostředků a veškeré potřebné podpůrné služby, které jsou již vymezeny jako kapacity rescEU; nebo

ii) vymezí dodatečné materiální prostředky a veškeré potřebné podpůrné služby jako kapacity rescEU a určí potřebný druh a množství těchto kapacit.

3c. Pokud Komise pořizuje, pronajímá, pronajímá formou leasingu, nebo jinak smluvně zajišťuje kapacity rescEU, použijí se finanční pravidla Unie. Pokud kapacity rescEU pořizují, pronajímají, pronajímají formou leasingu nebo jinak smluvně zajišťují členské státy, může Komise členským státům udělovat přímé granty bez výzvy k podávání návrhů. Komise a členské státy, které si to přejí, se mohou zapojit do společného zadávacího řízení prováděného podle článku 165 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (*) (dále jen „finanční nařízení“) za účelem pořizování kapacit rescEU.

Kapacity rescEU by měly být umístěny v členských státech, které je pořizují, pronajímají, pronajímají formou leasingu nebo jiným způsobem smluvně zajišťují.

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).“

11) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany

1. Komise vytvoří síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany (dále jen „síť“), která shromažďuje, zpracovává a šíří znalosti a informace relevantní pro mechanismus Unie a využívá k tomu přístup zohledňující širokou škálu rizik se zapojením příslušných aktérů, středisek excelence, vysokých škol a výzkumných pracovníků v oblasti civilní ochrany a zvládání katastrof.

Komise prostřednictvím sítě náležitě zohledňuje odborné znalosti, které jsou k dispozici v členských státech, na úrovni Unie, jiných mezinárodních organizací a subjektů, třetích zemí a organizací působících na místě.

Komise a členské státy usilují o to, aby bylo při vytváření a provozu sítě zajištěno genderově vyvážené zastoupení.

Komise prostřednictvím sítě usiluje o soudržnost plánování a rozhodování tím, že napomáhá průběžné výměně znalostí a informací zahrnujících všechny oblasti činností mechanismu Unie.

Za tím účelem Komise prostřednictvím sítě mimo jiné:

a) vytvoří a řídí program odborné přípravy a výcviku pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky zapojené do zvládání mimořádných událostí, který se týká předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně. Tento program se zaměří na výměny osvědčených postupů v oblasti civilní ochrany a zvládání katastrof, a to i ve vztahu ke katastrofám způsobeným změnou klimatu, a podporuje je a zahrnuje společné kurzy a systém výměny odborných poznatků v oblasti zvládání katastrof, včetně výměn odborníků a zkušených dobrovolníků a vysílání odborníků z členských států.

Cílem programu odborné přípravy a výcviku je zlepšení koordinace, slučitelnosti a doplňkovosti kapacit uvedených v článcích 9, 11 a 12 a zvyšování odborné způsobilosti odborníků podle čl. 8 odst. 1 písm. d) a f);

b) vytvoří a řídí program zaměřený na zkušenosti získané z provedených opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie, včetně aspektů uceleného cyklu zvládání katastrof s cílem poskytnout široký základ pro procesy učení a rozvíjení znalostí. Tento program zahrnuje:

   i) sledování, analýzu a hodnocení všech příslušných opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie;

   ii) podporu uplatňování získaných zkušeností s cílem zajistit základnu opírající se o zkušenosti, z níž má vycházet rozvoj činností v rámci cyklu zvládání katastrof; a

   iii) vypracování metod a nástrojů pro shromažďování, analýzu, propagaci a uplatňování získaných zkušeností.

   Program rovněž případně obsahuje zkušenosti získané ze zásahů mimo Unii, pokud jde o využívání spojitostí a synergií mezi pomocí poskytovanou v rámci mechanismu Unie a humanitární reakcí;

c) podněcuje výzkum a inovace a podporuje zavádění a využívání příslušných nových přístupů nebo technologií pro účely mechanismu Unie;

d) zřídí a provozuje internetovou platformu sloužící síti s cílem podporovat a usnadňovat plnění různých úkolů uvedených v písmenech a), b) a c).

2. Při plnění úkolů stanovených v odstavci 1 Komise zvláště zohlední potřeby a zájmy členských států, které jsou vystaveny obdobným rizikům katastrof, a nutnost posílit ochranu biologické rozmanitosti a kulturního dědictví.

3. Komise posílí spolupráci v oblasti odborné přípravy a podporuje sdílení znalostí a zkušeností mezi sítí a mezinárodními organizacemi a třetími zeměmi, zejména s cílem přispět k plnění mezinárodních závazků, zejména závazků podle sendajského rámce pro snižování rizika katastrof 2015-2030.“

12) V čl. 14 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo bezprostřední hrozby takové katastrofy, která má či může mít přeshraniční dopady na více zemí nebo zasahuje či může zasáhnout jiné členské státy, oznámí členský stát, v němž ke katastrofě došlo nebo může pravděpodobně dojít, tuto skutečnost neprodleně potenciálně zasaženým členským státům, jakož i Komisi, jestliže jsou dopady potenciálně významné.“

13) V čl. 15 odst. 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) ve spolupráci se zasaženým členským státem shromáždí a analyzuje ověřené informace o situaci s cílem získat společné povědomí o situaci a odezvě na ni a rozešle tyto informace přímo členským státům;“

14) V článku 17 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Komise může vybrat, jmenovat a vyslat odborný tým složený z odborníků poskytnutých členskými státy:

a) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti prevence v souladu s čl. 5 odst. 2;

b) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti připravenosti v souladu s čl. 8 odst. 2;

c) v případě katastrofy uvnitř Unie podle čl. 15 odst. 5;

d) v případě katastrofy mimo Unii podle čl. 16 odst. 3.

Do týmu mohou být začleněni odborníci z Komise a dalších subjektů Unie, aby tým podpořili a usnadnili udržování kontaktů se střediskem. Do týmu mohou být začleněni odborníci vyslaní agenturami OSN nebo jinými mezinárodními organizacemi, aby posílili spolupráci a usnadnili společná posouzení.

Vyžaduje-li to provozní účelnost, může Komise v úzké spolupráci s členskými státy umožnit zapojení dalších odborníků jejich nasazením a technickou a vědeckou podporu a využít specializovaných vědeckých, pohotovostních lékařských a odvětvových odborných znalostí.

2. Výběr a jmenování odborníků se řídí tímto postupem:

a) členské státy navrhují na vlastní odpovědnost odborníky, kteří mohou být vysláni jakožto členové odborných týmů;

b) Komise vybírá odborníky a vedoucího těchto týmů podle jejich kvalifikace a zkušeností, mimo jiné na základě úrovně absolvované odborné přípravy v rámci mechanismu Unie, předchozích zkušeností z misí uskutečněných v rámci mechanismu Unie a v oblasti jiné mezinárodní pomoci; výběr je založen také na jiných kritériích, mimo jiné na jazykových schopnostech, aby se zajistilo, že tým jako celek má schopnosti nezbytné v konkrétní situaci;

c) Komise jmenuje odborníky a vedoucí týmu pro misi na základě dohody s členským státem, který je navrhl.

Komise uvědomí členské státy o další odborné podpoře poskytované v souladu s odstavcem 1.“

15) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Doprava a vybavení

1. V případě katastrofy uvnitř či vně Unie může Komise podporovat členské státy při získávání přístupu ke zdrojům vybavení nebo dopravy a logistiky, a to:

a) poskytováním a sdílením informací o zdrojích vybavení a zdrojích dopravy a logistiky, které mohou být zpřístupněny členskými státy, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení nebo dopravy a logistiky;

b) rozvojem kartografických podkladů pro rychlé nasazení a mobilizaci zdrojů, zejména s ohledem na specifika přeshraničních regionů pro účely přeshraničních rizik ve více zemích;

c) podporou členských států při určování dopravních a logistických zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování přístupu k nim; nebo

d) podporou členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu.

2. Komise může doplnit dopravní a logistické zdroje poskytované členskými státy poskytnutím dodatečných zdrojů nezbytných k zajištění rychlé odezvy na katastrofy.

3. Pomoc požadovaná členským státem nebo třetí zemí se může skládat pouze z dopravních a logistických zdrojů umožňujících odezvu na katastrofy pomocí prostředků humanitární pomoci nebo vybavení, které žádající členský stát nebo třetí země pořídily ve třetí zemi.“

16) Článek 19 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Finanční krytí pro provádění mechanismu Unie na období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2027 se stanoví na 1 263 000 000 EUR v běžných cenách.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Prostředky plynoucí z náhrady nákladů vynaložených příjemci na opatření v oblasti odezvy na katastrofy představují účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 5 finančního nařízení.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příděl finančních prostředků uvedený v odstavcích 1 a 1a tohoto článku a v článku 19a může zahrnovat rovněž výdaje vztahující se na přípravu, monitorování, kontrolu, audit a hodnocení, jež jsou nezbytné k řízení mechanismu Unie a k dosažení jeho cílů.

Takové výdaje mohou zahrnovat zejména studie, schůzky odborníků, informační a komunikační činnosti, včetně sdělování politických priorit Unie týkajících se obecných cílů mechanismu Unie, výdaje na sítě informačních technologií zaměřené na zpracování a výměnu informací, včetně jejich propojení se stávajícími nebo budoucími systémy určenými k podpoře výměny dat napříč odvětvími a se souvisejícím vybavením, jakož i veškeré další výdaje na technickou a administrativní pomoc, jež Komisi vzniknou při řízení programu.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Finanční krytí uvedené v odstavci 1a tohoto článku a částka uvedená v čl. 19a odst. 1 se v období 2021 až 2027 přiděluje v souladu s procentními podíly a zásadami uvedenými v příloze I.“;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Komise posoudí rozdělení uvedené v příloze I s ohledem na výsledek hodnocení podle čl. 34 odst. 3.“;

f) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Je-li to v závažných naléhavých případech z důvodu odezvy na katastrofu, nebo s ohledem na nepředvídané události ovlivňující plnění rozpočtu nebo na vytváření kapacit rescEU nutné, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy I v rámci dostupných rozpočtových prostředků v souladu s postupem podle článku 31.“.

17) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 19a

Zdroje z Nástroje Evropské unie na podporu oživení

1. Opatření uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. d) a e) nařízení Rady (EU) 2020/2094 (*) se provádějí podle tohoto rozhodnutí prostřednictvím výdajů až do výše 2 056 480 000 EUR v běžných cenách, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 2 písm. a) bodě iii) uvedeného nařízení v cenách z roku 2018, s výhradou čl. 3 odst. 3, 4, 7 a 9 uvedeného nařízení.

2. Částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku představuje vnější účelově vázaný příjem ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) 2020/2094.

3. Opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku jsou způsobilá pro finanční pomoc v souladu s podmínkami stanovenými v tomto rozhodnutí a provádějí se v plném souladu s cíli nařízení (EU) 2020/2094.

4. Aniž jsou dotčeny podmínky způsobilosti opatření ku prospěchu třetích zemí stanovené v tomto rozhodnutí, finanční pomoc uvedená v tomto článku může být třetí zemi poskytnuta pouze tehdy, pokud je taková pomoc realizována v plném souladu s cíli nařízení (EU) 2020/2094 bez ohledu na to, zda se daná třetí země účastní mechanismu Unie, či nikoli.

(*) Nařízení Rady (EU) 2020/2094 ze dne 14. prosince 2020, kterým se zřizuje Nástroj Evropské unie na podporu oživení, jehož účelem je podpořit oživení po krizi COVID-19 (Úř. věst. L 433I, 22.12.2020, s. 23).“

18) Článek 20a se nahrazuje tímto:

„Článek 20a

Zviditelnění a ocenění

1. Příjemci finančních prostředků Unie, jakož i příjemci poskytované pomoci uvádějí původ těchto prostředků a zajišťují viditelnost financování Unie, zejména při propagaci opatření a jejich výsledků, tím, že poskytují ucelené, účinné a přiměřené cílené informace různým cílovým skupinám včetně médií a veřejnosti.

Veškeré financování nebo pomoc poskytované podle tohoto rozhodnutí musí být náležitě zviditelněny v souladu se zvláštními pokyny Komise pro konkrétní zásahy. Členské státy zajistí zejména to, aby veřejná komunikace v oblasti operací financovaných v rámci mechanismu Unie:

a) obsahovala příslušné odkazy na mechanismus Unie;

b) obsahovala vizuální značku kapacit financovaných nebo spolufinancovaných mechanismem Unie;

c) uskutečňovala opatření s použitím znaku Unie;

d) aktivně informovala o podpoře Unie vnitrostátní sdělovací prostředky a zúčastněné strany, jakož i prostřednictvím svých vlastních komunikačních kanálů; a

e) podporovala komunikační činnosti Komise týkající se uvedených operací.

Při použití kapacit rescEU pro vnitrostátní účely podle čl. 12 odst. 5 členské státy uvedou stejným způsobem, jaký je uveden v prvním pododstavci tohoto odstavce, původ těchto kapacit a zajistí viditelnost financování z prostředků Unie, které bylo využito k pořízení těchto kapacit.

2. Komise provádí ve vztahu k tomuto rozhodnutí, opatřením přijatým na jeho základě a dosaženým výsledkům informační a komunikační činnosti a podporuje členské státy v jejich komunikačních činnostech. Finanční zdroje přidělené na toto rozhodnutí rovněž přispívají k institucionální komunikaci o politických prioritách Unie, pokud tyto priority souvisejí s cíli uvedenými v čl. 3 odst. 1.

3. Komise uděluje medaile jako projev uznání a ocenění dlouhodobé angažovanosti a mimořádného přispění k mechanismu Unie.“

19) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) rozvoj plánování zvládání rizik katastrof podle článku 10;“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Finanční pomoc na opatření uvedené v odst. 1 písm. j) kryje veškeré náklady nezbytné pro zajištění dostupnosti a možnosti nasazení kapacit rescEU v rámci mechanismu Unie v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce. Kategorie způsobilých nákladů nezbytných pro zajištění dostupnosti a možnosti nasazení kapacit rescEU jsou stanoveny v příloze Ia.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 30 akty v přenesené pravomoci, kterými se mění příloha Ia, pokud jde o kategorie způsobilých nákladů.

3a. Finanční pomoc podle tohoto článku lze provádět prostřednictvím víceletých pracovních programů. V případě opatření přesahujících délku jednoho roku lze rozpočtové závazky rozdělit do ročních splátek.“;

c) odstavec 4 se zrušuje.

20) V článku 22 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v případě katastrofy podpora členských států při získávání přístupu ke zdrojům vybavení, dopravy a logistiky podle článku 23; a“

21) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Způsobilá opatření související s vybavením a operacemi

1. Pro finanční pomoc za účelem umožnění přístupu ke zdrojům vybavení, dopravy a logistiky v rámci mechanismu Unie jsou způsobilá tato opatření:

a) poskytování a sdílení informací o zdrojích vybavení, dopravy a logistiky, které se členské státy rozhodnou zpřístupnit, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení, dopravy nebo logistiky;

b) podpora členských států při určování dopravních a logistických zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování jejich přístupu k těmto zdrojům;

c) podpora členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu;

d) financování dopravních a logistických zdrojů potřebných pro zajištění rychlé odezvy na katastrofy. Tato opatření jsou způsobilá pro finanční podporu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

   i) žádost o pomoc byla podána v rámci mechanismu Unie v souladu s články 15 a 16;

   ii) tyto další dopravní a logistické zdroje jsou nezbytné pro zajištění účinnosti odezvy na katastrofy v rámci mechanismu Unie;

   iii) pomoc odpovídá potřebám určeným střediskem a je poskytována podle doporučení stanovených tímto střediskem souvisejících s technickými specifikacemi, kvalitou, časem a podmínkami poskytování;

   iv) pomoc byla schválena žádající zemí, a to přímo nebo prostřednictvím Organizace spojených národů nebo jejích agentur nebo příslušné mezinárodní organizace v rámci mechanismu Unie; a

   v) v případě katastrof ve třetích zemích pomoc doplňuje případnou celkovou humanitární reakci Unie.

1a. Částka finanční pomoci Unie na dopravu kapacit, které nejsou předem vyčleněny pro Evropský soubor civilní ochrany a které jsou nasazeny v případě katastrofy nebo její hrozby v Unii či mimo ni, a na jakoukoli jinou podporu dopravy nezbytnou pro odezvu na katastrofu, nepřekročí 75 % celkových způsobilých nákladů.

2. Částka finanční pomoci Unie na kapacity předem vyčleněné pro Evropský soubor civilní ochrany nepřekročí v případě katastrofy či její hrozby v Unii či mimo ni 75 % nákladů na provoz kapacit včetně dopravy.

4. Finanční pomoc Unie na dopravní a logistické zdroje může krýt maximálně 100 % celkových způsobilých nákladů uvedených v písmenech a) až d), pokud je to nezbytné k zajištění toho, aby sdružování pomoci členských států bylo operativně účinné, a pokud jsou náklady spojeny s některou z uvedených situací:

a) krátkodobý pronájem skladovací kapacity za účelem dočasného uskladnění pomoci členských států s cílem usnadnit její koordinovanou dopravu;

b) doprava z členského státu nabízejícího pomoc členskému státu, který usnadňuje její koordinovanou dopravu;

c) úprava balení pomoci členských států s cílem maximálně využít dostupné dopravní kapacity nebo s cílem vyhovět specifickým operačním požadavkům; nebo

d) místní doprava, tranzit a skladování sdružené pomoci s cílem zajistit její koordinované dodání v cílové destinaci v žádající zemi.

4a. Jsou-li kapacity rescEU využívány pro vnitrostátní účely podle čl. 12 odst. 5, nese veškeré náklady včetně nákladů na údržbu a opravy členský stát, který tyto kapacity využívá.

4b. V případě nasazení kapacit rescEU v rámci mechanismu Unie kryje finanční pomoc Unie 75 % provozních nákladů.

Odchylně od prvního pododstavce kryje finanční pomoc Unie 100 % provozních nákladů na kapacity rescEU nezbytné v případě katastrof s nízkou pravděpodobností výskytu, ale s velkým dopadem, jsou-li tyto kapacity nasazeny v rámci mechanismu Unie.

4c. V případě nasazení mimo Unii podle čl. 12 odst. 10 kryje finanční pomoc Unie 100 % provozních nákladů.

4d. Pokud finanční pomoc Unie podle tohoto článku nekryje 100 % nákladů, nese zbývající část nákladů žadatel o pomoc, není-li s členským státem poskytujícím pomoc nebo členským státem, v němž byly kapacity rescEU doposud umístěny, dohodnuto jinak.

4e. V případě nasazení kapacit rescEU může finanční pomoc Unie pokrýt 100 % jakýchkoli přímých nákladů nezbytných pro přepravu nákladu, logistických prostředků a služeb v rámci Unie a do Unie ze třetích zemí.

5. V případě sdružování dopravních operací, do kterých je zapojeno několik členských států, se může některý členský stát ujmout vedení ve věci žádosti o finanční podporu Unie pro celou operaci.

6. Pokud členský stát požaduje, aby Komise zadala zakázku na dopravní služby, požádá Komise o částečnou úhradu nákladů v souladu s mírami financování uvedenými v odstavcích 1a, 2 a 4.

6a. Aniž jsou dotčeny odstavce 1a a 2, může finanční podpora Unie při dopravě pomoci nezbytné v případě ekologických katastrof, na něž se vztahuje zásada „znečišťovatel platí“, krýt nejvýše 100 % celkových způsobilých nákladů. Platí tyto podmínky:

a) zasažený nebo pomáhající členský stát požádá o finanční podporu Unie při dopravě pomoci na základě řádně odůvodněného posouzení potřeb;

b) zasažený nebo případně pomáhající členský stát přijme veškerá nezbytná opatření, aby v souladu se všemi příslušnými mezinárodními, unijními nebo vnitrostátními právními předpisy požádal o náhradu škody od znečišťovatele a získal ji;

c) po obdržení náhrady škody od znečišťovatele zasažený nebo případně pomáhající členský stát okamžitě vrátí příslušné prostředky Unii.

V případě ekologické katastrofy uvedené v prvním pododstavci, kterou není zasažen členský stát, provádí opatření uvedená v písmenech a), b) a c) pomáhající členský stát.

7. Pro finanční pomoc Unie na náklady na dopravní a logistické zdroje podle tohoto článku jsou způsobilé: veškeré náklady na přesun dopravních a logistických zdrojů, včetně nákladů na všechny služby, poplatky, logistiku a manipulaci, pohonné hmoty, popřípadě na ubytování a jiné nepřímé náklady, jako jsou daně a cla a náklady na tranzit.

8. Náklady na dopravu mohou sestávat z jednotkových nákladů, jednorázových částek nebo paušálních sazeb určených podle kategorie nákladů.“

22) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Druhy finančních opatření a prováděcí postupy

1. Komise provádí finanční podporu Unie v souladu s finančním nařízením.

2. Komise provádí finanční podporu Unie v přímém řízení v souladu s finančním nařízením, nebo, je-li to odůvodněno povahou a obsahem dotčeného opatření, v nepřímém řízení se subjekty uvedenými v čl. 62 odst. 1 písm. c) bodech ii), iv), v) a vi) finančního nařízení.

3. Finanční podpora na základě tohoto rozhodnutí může být poskytnuta v některé z forem stanovených finančním nařízením, zejména ve formě grantů, zadávání veřejných zakázek či příspěvků do svěřenských fondů.

4. V souladu s čl. 193 odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) finančního nařízení, v důsledku opožděného vstupu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/836 (*) v platnost a v zájmu zajištění kontinuity lze v řádně odůvodněných případech uvedených v rozhodnutí o financování a po omezenou dobu považovat náklady vzniklé v souvislosti s akcemi podporovanými podle tohoto rozhodnutí za způsobilé od 1. ledna 2021 i tehdy, pokud vznikly před podáním žádosti o grant.

5. Za účelem provádění tohoto rozhodnutí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů roční nebo víceleté pracovní programy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2. Roční nebo víceleté pracovní programy stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provedení a celkovou částku programu. Obsahují také popis financovaných opatření, určení částky přidělené na každé opatření a orientační harmonogram provádění. Pokud jde o finanční pomoc podle čl. 28 odst. 2, jsou v ročních nebo víceletých pracovních programech popsána opatření plánovaná pro každou uvedenou zemi.

U opatření spadajících do odezvy na katastrofy podle kapitoly IV, která nelze stanovit předem, se však roční nebo víceleté pracovní programy nevyžadují.

6. Pro účely transparentnosti a předvídatelnosti jsou plnění rozpočtu a předpokládané budoucí příděly každoročně předmětem prezentace a diskuse ve výboru uvedeném v článku 33. Evropský parlament je pravidelně informován.

7. Vedle ustanovení čl. 12 odst. 4 finančního nařízení platí, že se prostředky na závazky a platby, které nebyly využity do konce rozpočtového roku, na nějž byly zapsány do ročního rozpočtu, přenášejí automaticky a mohou být přiděleny na závazky a vyplaceny do 31. prosince následujícího roku. Přenesené prostředky se využijí výhradně na opatření v oblasti odezvy. Přenesené prostředky jsou prvními prostředky, které se využijí v následujícím rozpočtovém roce.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/836 ze dne 20. května 2021, kterým se mění rozhodnutí č.1313/2013/EU o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 185, 26.5.2021, s. 1).“

23) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Ochrana finančních zájmů Unie

Pokud se třetí země účastní mechanismu Unie na základě rozhodnutí přijatého podle mezinárodní dohody nebo na základě jakéhokoli jiného právního nástroje, udělí tato třetí země nezbytná práva a potřebný přístup příslušné schvalující osobě, OLAFu a Účetnímu dvoru, aby mohly komplexně vykonávat své pravomocí. V případě OLAFu tato práva zahrnují právo provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).“

24) Článek 30 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 6 a v čl. 21 odst. 3 druhém pododstavci je svěřena Komisi do 31. prosince 2027.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 6 a v čl. 21 odst. 3 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 19 odst. 6 nebo podle čl. 21. odst. 3 druhého pododstavce vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“.

25) V čl. 32 odst. 1 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) organizace podpory pro dopravu a logistiku podle článků 18 a 23;“.

26) V článku 33 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.“

27) V článku 34 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Komise každé dva roky předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o operacích a dosaženém pokroku podle čl. 6 odst. 5 a článků 11 a 12. Tato zpráva obsahuje informace o pokroku při plnění cílů Unie v oblasti odolnosti vůči katastrofám, cílů kapacity a o přetrvávajících nedostatcích, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 2, a to s ohledem na vytváření kapacit rescEU podle článku 12. Ve zprávě je rovněž obsažen přehled vývoje rozpočtu a nákladů souvisejících s kapacitami pro odezvu a posouzení potřeby dále tyto kapacity rozvíjet.

3. Komise do 31. prosince 2023 a poté každých pět let provede hodnocení uplatňování tohoto rozhodnutí a předloží Evropskému parlamentu a Radě sdělení o jeho účinnosti, nákladové efektivnosti a pokračujícím provádění, zejména pokud jde o čl. 6 odst. 4, o kapacity rescEU a dosažený stupeň koordinace a synergií s dalšími politikami, programy a fondy Unie, včetně rychlé zdravotnické pomoci při mimořádných událostech. K uvedenému sdělení případně připojí návrhy na změny tohoto rozhodnutí.“

28) Příloha I rozhodnutí č. 1313/2013/EU se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

29) Název přílohy Ia se nahrazuje tímto:

„Kategorie způsobilých nákladů podle čl. 21 odst. 3“.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. května 2021.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Procentní podíly pro účely rozdělení finančního krytí na provádění mechanismu Unie podle čl. 19 odst. 1a a částek podle článku 19a na období 2021 až 2027

Prevence: 5 % +/- 4 procentní body

Připravenost: 85 % +/- 10 procentních bodů

Odezva: 10 % +/- 9 procentních bodů

Zásady

Při provádění tohoto rozhodnutí se náležitě zohlední cíl Unie přispívat k obecným cílům v oblasti klimatu a k ambici začleňovat opatření v oblasti biologické rozmanitosti do politik Unie, pokud to umožňují nepředvídatelnost a zvláštní okolnosti připravenosti a odezvy na katastrofy.“